

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ

Број захтева:

Датум: 27.03.2020. године

СЕНАТУ УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ -
ПОСРЕДСТВОМ ВЕЋА НАУЧНИХ ОБЛАСТИ

ПРЕДЛОГ ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА

(члан 75. Закона о високом образовању)

I – ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ ПРЕДЛОЖЕНОМ ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА

1. Име, средње име и презиме кандидата: **НЕНАД (ДОБРИВОЈЕ) РИСТОВИЋ**
2. Ужа научна област за коју се наставник бира: **КЛАСИЧНЕ НАУКЕ**
3. Радни однос са пуним или непуним радним временом: **ПУНО РАДНО ВРЕМЕ**
4. До овог избора кандидат је био у звању: **ВАНРЕДНИ ПРОФЕСОР**

у које је први пут изабран: 04.06.2013.

за ужу научну област /наставни предмет: **КЛАСИЧНЕ НАУКЕ**

II - ОСНОВНИ ПОДАЦИ О ТОКУ ПОСТУПКА ИЗБОРА У ЗВАЊЕ

1. Датум истека изборног периода за који је кандидат изабран у звање: **27.03.2023.**
2. Датум и место објављивања конкурса: **15.01.2020. „Послови“, сајт Филозофског факултета у Београду, сајт Универзитета у Београду**
3. Звање за које је расписан конкурс: **РЕДОВНИ ПРОФЕСОР**

III – ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ ЗА ПРИПРЕМУ РЕФЕРАТА И О РЕФЕРАТУ

Назив органа и датум именовања Комисије: **ИЗБОРНО ВЕЋЕ ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА, 26.12.2019.**

1. Састав Комисије за припрему реферата:

Име и презиме		Звање	Ужа научна област	Организација
1.	др Војислав Јелић	Редовни професор	Класичне науке	Филозофски факултет у Београду
2.	др Војин Недељковић	Редовни професор	Класичне науке	Филозофски факултет у Београду

3 .	др Миодраг Стојановић	Редовни професор	Неохеленистика	Филолошки факултет у Београду
4 .				
5 .				

2. Број кандидата пријављених на конкурс: ЈЕДАН
3. Да ли је било издвојених мишљења чланова комисије: НЕ
4. Датум стављања реферата на увид јавности: 10.02.2020.
5. Начин (место) објављивања реферата: огласна табла Филозофског факултета у Београду и сајт Филозофског факултета у Београду
6. Приговори: /

**IV – ДАТУМ УТВРЂИВАЊА ПРЕДЛОГА ОД СТРАНЕ ИЗБОРНОГ ВЕЋА
ФАКУЛТЕТА: 27.03.2020.**

Потврђујем да је поступак утврђивања предлога за избор кандидата проф. др Ненада Ристовић у звање редовног професора вођен у свему у складу са одредбама Закона, Статута Универзитета, Статута факултета и Правилника о начини и поступку стицања звања и заснивање радног односа наставника Универзитета у Београду.

ПОТПИС ДЕКАНА ФАКУЛТЕТА

Проф. др Миомир Деспотовић

Прилози:

1. Одлука изборног већа факултета о утврђивању предлога за избор у звање;
2. Реферат Комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
3. Сажетак реферата комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
4. Доказ о непостојању правоснажне пресуде о околностима из чл.72.ст.4. Закона;
5. Потврда да предложеном кандидату није изречена мера јавне осуде за повреду Кодекса;
6. Изјава о изворности;
7. Други прилози релевантни за одлучивање (мишљење матичног факултета, приговори и слично).

Напомена: сви прилози, осим под бр. 4.и 5. достављају се и у електронској форми.

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ
ДС/ПС 05/4-02 бр. 505/1-III/1
27.03.2020. године

На основу члана 75. став 2. Закона о високом образовању («Сл. гласник РС», бр. 88/17, 27/18, 73/18 и 67/19) и члана 227. став 2. алинеја 3. Статута, Изборно веће Филозофског факултета, на својој XI редовној седници, одржаној дана 27.03.2020. године, на предлог Комисије, донело је следећу

О Д Л У К У

Утврђује се предлог одлуке да се др Ненад Ристовић изабере у звање РЕДОВНИ ПРОФЕСОР за ужу научну област КЛАСИЧНЕ НАУКЕ – тежиште истраживања Античка књижевност, са пуним радним временом, на Одељењу за класичне науке, на неодређено време.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Филозофски факултет у Београду је на основу предлога декана Факултета и Одлуке Изборног већа Факултета о расписивању конкурса, објавио конкурс за избор у звање редовног професора, за ужу научну област КЛАСИЧНЕ НАУКЕ – тежиште истраживања Античка књижевност, због потребе Факултета, Одељења за класичне науке.

Изборно веће Филозофског факултета, на седници одржаној дана 27.03.2020. године, разматрало је Извештај Комисије за припрему извештаја о пријављеним кандидатима, и утврдило да предложени кандидат др Ненад Ристовић испуњава све услове прописане чланом 74. и 75. Закона о високом образовању ("Сл. гласник РС", број 88/17, 27/18, 73/18 и 67/19), чланом 135. Статута Универзитета ("Гласник Универзитета у Београду", број 201/18, 207/19 и 213/20), као и услове прописане Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду, па је донета одлука као у изреци.

Доставити:

1x Универзитету у Београду
1x Др Ненаду Ристовићу
1x Одељењу за класичне науке
1x Стручном сараднику за радне односе
1x Шефу Одсека за правне послове
1x Архиви

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА

Проф. др Миомир Деспотовић

**И з б о р н о м в е ћ у
Филозофског факултета
Универзитета у Београду**

Одлуком Изборног већа Филозофског факултета у Београду донетој на седници 26. 12. 2019. године изабрани смо у комисију за припрему извештаја о кандидату за избор у звање редовног професора за ужу научну област Класичне науке, Тежиште истраживања: Античка књижевност, са пуним радним временом, на неодређено време. Пошто смо проучили достављени нам конкурсни материјал подносимо Изборном већу следећи

И з в е ш т а ј

На конкурс објављен у огласнику Националне службе за запошљавање *Послови* од 15. 1. 2020. године пријавио се један кандидат, др Ненад Ристовић, ванредни професор на Одељењу за класичне науке Филозофског факултета у Београду. Кандидат је поднео сву у конкурсним условима тражену документацију, укључујући своје научне радове (у електронском облику) који га квалификују за избор у звање редовног професора, извештаје о судентској евалуацији наставног рада за претходних пет школских година, потврде о радовима примљеним за објављивање и потврду о учешћу на међународном научном пројекту. На основу прегледа и анализе ове документације комисија је дошла до следећих увида и оцена.

Биографија кандидата

Ненад (Добривоје) Ристовић рођен је 25. марта 1969. године у Крагујевцу. Студије класичних наука на Филозофском факултету у Београду завршио је 1994. године. На истом факултету магистрирао је 1999. а затим и докторирао 2004. године. На Одељењу за класичне науке запослен је од 1996. године и прошао је звања од асистента-приправника до ванредног професора. На овом одељењу Филозофског факултета учествује у извођењу наставе из више предмета на сва три нивоа студија. Ангажован је и у настави докторских студија на Православном богословском факултету у Београду. Имао је саопштења на десетак научних скупова у земљи и иностранству. Као сарадник-истраживач био је укључен у више домаћих и у један међународни научни пројекат. Обављао је дужности управника и председника Научног већа Института за антику и класично наслеђе. Дугогодишњи је члан Статутарне комисије Филозофског факултета у Београду. Активан је у научној заједници као члан редакције научног часописа *Lucida intervalla*, као члан организационог одбора два одржана научна скупа, као рецензент више објављених научних монографија и чланака у научним публикацијама, те као предавач на различитим трибинама које популаришу науку. Његова библиографија обухвата 111 објављених и 5 за објављивање примљених радова.

Научни радови кандидата

Ненад Ристовић од избора у садашње звање 2013. године објавио је 36 научних, стручних и других радова од којих су следећи радови релевантни за избор у звање редовног професора.

Прошле године (2019) објављена му је научна монографија (категорија М 42) „Античка књига и рано хришћанство у дијалогу: *Октавије* Минуција Феликса”, у издању Одељења за књижевност и језик Матице српске. Књига је обима 364 странице, а позитивне рецензије на основу којих је објављена дали су еминентни стручњаци из земље и иностранства, професори Војислав Јелић и Војин Недељковић са Филозофског факултета у Београду, Даниел Марковић са Универзитета Синсинати у САД и Богољуб Шијаковић са Православног богословског факултета у Београду. Ова књига је компетентан допринос актуелној научној дискусији у студијама касне антике и раног хришћанства о односу старохришћанских писаца према хеленско-римској традицији дијалошког жанра и дијалошког дискурса, као и уопште према дијалошкој култури као једном од главних маркера интелектуалног живота и литерарне праксе у антици. Ристовићева опсежна и темељно урађена монографска студија бави се темом која до сада није била

предмет занимања и истраживања у нашој класичној филологији нити у нашој науци о књижевности и у изучавањима античке философије – питањем могућности да се античка традиција дијалога пренесе у једно дело хришћанске књижевности а да не изгуби своје изворне квалитете. Истовремено је то и студија о уметнички веома успелом остварењу античке и старохришћанске књижевности на латинском језику – дијалогу *Октавије* Минуција Феликса – делу које није добило одговарајући третман у српској хуманистичкој и теолошкој. Ристовић овај дијалог, писан по угледу на Цицеронове философске дијалоге, представља као најуспелији пример спојивости хришћанства са античким литерарно-философским идеалима дијалога и дијалогичности чак и по критеријумима постмодернистичке књижевне теорије.

С обзиром на истакнуту ширину приступа и дубину захвата ова књига Ненада Ристовића има веома разуђену структуру од двадесетпет сегмената (не рачунајући додатке у виду спискова извора и литературе, објашњења скраћеница и регистара). Они су обједињени у три главне проблемско-тематске целине које су насловљене „Општи аспекти текста и контекста дијалога *Октавије* Минуција Феликса”, „Књижевни приступ и узор Минуција Феликса” и „Литерарно-мислилачка концепција *Октавије* и њено порекло”. Уоквирују их уводна и закључна реч сигнификативних наслова „Може ли хришћански писац бити истински деоник античке традиције дијалога?” и „Минуције Феликс – хришћански писац, истински деоник античке традиције дијалога”. Ристовић излагање материјала и ставова које даје у овој књизи врши исагошки. На почетку поставља теоријско-херменеутичку платформу показујући како је дијалогски жанр и тип дискурса изразито поливалентан феномен у античкој књизи, што га начелно чини уклопим и у агенду једног хришћанског писца. Затим Ристовић представља аутора који му је у фокусу и излаже синопсис и композициони план његовог дела. На почетку друге велике целине своје књиге Ристовић објашњава феномен класицизма Минуције Феликса посматрајући га из више углова – од архаизаторских утицаја Друге софистике, преко „текстуалних заједница” као израза елитизма касноантичких интелектуалаца, до хришћанске „пленидбе Египћана” као акултурацијског императива. На следећим страницама у књизи се показује како Минуције Феликс спроводи *imitatio* античких аутора чија *auctoritas* их је наметнула за његове узоре – Цицерона, Тацита, Платона и Сенеке – при чему се нарочито истиче Ристовићево мајсторско представљање Минуцијеvih комплексних веза са Цицероновим дијалозима, нарочито *De natura deorum*. На крају ове целине детаљно је анализирана реторичка позадина литерарних поступака и стратегија у *Октавију* без чијег разумевања ово дело једнога професионалног ретора-адвоката није могуће разумети и оценити.

Последња, најобимнија целина у овој Ристовићевој књизи бави се средишњим питањем које се покреће од самога наслова – о легитимности Минуцијевог пројекта писања хришћанског дијалога у складу с традицијама античке књиге и аутентичности реализације тог пројекта. Најпре се *Октавије* ставља у истраживачки оквир који дефинише појам интертекстуалности у савременој науци о књижевности и акцентују се нараторске специфичности овога дела које служе његовом аутопоетичком одређењу као експерименталне литерарне игре (*lusus*). Затим се тумаче различити аспекти Минуцијевог посезања за жанром сценског филозофског дијалога: како је следио праксу преношења спознаја као регуларне сврхе дијалогског жанра у антици; како је апологетска садржина *Октавије* била спојива с дијалогском формом на темељу античке литерарне праксе жанровске полифоније; како је *Октавије* израз филозофско-дидактичког културног модела; како је у Цицероновом типу дијалога нађена концепцијска прикладност за Минуцијеv литерарно-културолошки пројекат; како избрани судија у *Октавију* није проблематичан већ традиционално присутан драматуршки елемент у античкој дијалогографији; како је изазов филозофског скептицизма био мотивацијска и иновацијска окосница Минуцијевог дијалога. Затим се Ристовић осврће на проблем Минуцијевог теолошког минимализма и поставља га с једне стране у оквир античке праксе писања егзотеричког дијалога, а с друге у традицију античке протретицке литературе. Пишући о *Октавију* као о типичном протретику Ристовић се нарочито успело бави феноменом обраћења у античкој филозофској литератури и Цицероновим *Хортензијем* као концептуалним предлошком Минуцијевог дијалога. Последњи истраживачки сегмент ове књиге доноси врло успело разматрање Минуцијеве одбране реторике, коју повезује с његовим опредељењем за Цицеронов идеал филозофски образованог ретора. Истовремено Ристовић указује како у *Октавију* постоје две верзије таквог хришћанског приступа реторици – безрезерван, Минуцијеv, и уздржан, Октавијеv – чиме се такође показује отвореност његовог аутора за полифонију коју подразумева дијалогска размена идеја.

Књига „Античка књига и рано хришћанство у дијалогу: *Октавије* Минуција Феликса” Ненада Ристовића по свим својим карактеристикама дело је зрелог и искусног стручњака који суверено влада научном облашћу за коју је предметни наставник на Одељењу за класичне науке – Римском књижевношћу – како са историјске, тако и са теоријске стране, али и многим другим областима у које тема књиге и ауторова проблемска поставка задиру – философијом, теологијом, културном и интелектуалном историјом антике. Књига је написана у складу са највишим стандардима научне акрибичности, заснована на увидима у обимну најрелевантнију рецентну литературу на различитим језицима, као и на детаљном читању више десетина грчких и латинских извора, екстензивно навођених

паралелно у оригиналу и у Ристовићевом врло успешном преводу. Ова Ристовићева стручно и технички беспрекорно урађена научна монографија већ је добила веома позитивну рецепцију у домаћој академској заједници будући да се нашла у најужем избору за награду „Никола Милошевић” за 2019. годину.

Ненад Ристовић је од избора у звање ванредног професора објавио више радова у високо ранжираним међународним публикацијама – у категорији М 13 – која се узима за еквивалент категорији М 23. Реч је о следеће 3 студије-поглавља у тематским зборницима водећег међународног значаја.

У тематском зборнику *Latin at the Crossroads of Identity: The Evolution of Linguistic Nationalism in the Kingdom of Hungary*, који су приредили Gábor Almási и Lav Šubarić као пети том серије “Central and Eastern Europe: Regional Perspectives in Global Context” реномираног светског издавача научне литературе “Brill” из Лајдена, Ристовићу је 2015. године, као 11. поглавље овога зборника, објављена студија “Latin and Vernacular Relations in the Eighteenth and Nineteenth Centuries: The Serbian Case” (стр. 256–277). Ова студија је подељена у пет одељака чији су наслови: “The Setting of Serbian Neo-Latinism”, “Latin-Serbian Interaction in Education and Literature”, “Attitudes towards Latin of the Enlightenment Writers”, “Romanticism’s Challenge and the Flourishing Ending” и “Concluding Remarks”. Као већ афирмисани испитивач мало проучене научне области српске неолатинистике Ристовић је у овом свом раду зналачки анализирао на који је начин појава и ширење латинске писмености и књижевног стварања на латинском језику код Срба током XVIII–XIX столећа долазила у интеракцију са српским језиком и књижевношћу, као и какав је био лингвистички оквир и културолошко-социолошка позадина те интеракције. Овим радом он је примарно ставио српску неолатинистику у средњоевропски контекст, али је показао и да она има сасвим специфичан карактер и позицију које су проистекле из њеног идеолошког и практичног ослањања на искуство руско-украјинске неолатинистике.

У тематском зборнику *A Handbook to Classical Reception in Eastern and Central Europe*, који су за престижног америчко-британског издавача научне литературе “Wiley-Blackwell” приредиле Zsuzsanna Martirosova Torlone, Dana Lacourse Munteanu и Dorota Dutsch, Ристовићу су 2017. године објављена два текста. Први је студија која носи наслов “Innovative Impact of the Classical Tradition on Early Modern Serbian Literature” (стр. 347–359). Ова студија представља 29. поглавље зборника у коме је објављена и чине је увод и четири одељка чији су наслови: “Intellectual Enrichment”, “Adoption and Adaptation of Classical Literary Genres and Techniques”, “Imitation of Classical Versification and the Peak of Neoclassicism” и “Beginning of Rearticulation of Neoclassical Poetics”. У овоме раду Ристовић на оригиналан начин сажима тематику новина које је на пољу идејног, жанровског и тематског обогаћења, као и прихватања литерарних поступака, метричких образаца и књижевнотеоријских и естетичких схватања, донело окретање античкој литерарној традицији српске књижевности барока, просвећености и класицизма.

За ову публикацију Ристовић је, у коауторству са британском колегиницом Надом Зечевић, био ангажован и као уводничар једног од тематских сегмената – у тексту чији је наслов “Classical Reception in Bosnia-Herzegovina, Serbia, and Montenegro: An Introduction” (стр. 329–335). У овоме тексту, који је 27. поглавље зборника у коме је објављен, дата је успешна синтеза сазнања и тумачења утицаја и важности античке литерарне традиције у књижевном стваралаштву трију данашњих земаља наведених у наслову.

Ненад Ристовић је објавио 4 рада у домаћим научним часописима међународног значаја (категорије М 24).

У часопису Одељења за класичне науке *Lucida intervalla* бр. 48 из 2019. године објављен му је рад „Два зачетника једне књижевности: О питању првенства у хришћанској књижевности на латинском језику” (стр. 119–137). Ристовић, као афирмисани стручњак за хришћанску антику из редова српских класичних филолога, ухватио се у овоме раду у коштац са једним од вековима решаваних проблема у класичној филологији и патристици – питањем да ли је хронолошки први писац хришћанске књижевности на латинском језику Минуције Феликс или Тертулијан – и понудио је решење којим пледира за првопоменутог писца. Своју тезу засновао је на аргументима како унутаркњижевне природе – пре свега на драмском датуму Миницијевог дијалога, кога ставља у прве године владавине Марка Аурелија – тако и на културноисторијском лоцирању Минуцијевог дела у оквир два паралелна процеса која су обележила живот хришћанске заједнице у Риму у последњим деценијама II столећа – социјална прогресија и почетак њене латинизације.

У часопису *Прилози за књижевност, језик, историју и фолклор* бр. LXXXIV из 2018. године, стр. 47–62, објављен је Ристовићев рад „Увод приручника из реторике Мануила Козачинског”. Као већ потврђени доносилац нових информација из слабо испитиване научне области српске неолатинистике он у овоме раду презентује и контекстуализује непроучавани рукопис најстаријег српског приручника из реторике писаног на латинском језику 1735. године. Уз текстолошко приређивање одабраног неолатинског извора и његов српски превод Ристовић у овоме раду указује на модернизацијски аспект који је имало увођење реторике у српски образовни простор, објашњава како је оно било израз нове културне политике православне јерархије изнуђене околностима католичког прозелитизма те закључује

да је императивно ширење реторике аргументима утврђеним још у антици постало један од кључних елемената акултурације Срба Хабзбуршке монархије у западну нововековну културу.

У склопу својих вишегодишњих истраживања на пољу класичне традиције у српској књижевности и култури XVIII столећа Ристовић је написао и два рада из исте категорије (М 24) у којима се бавио једним од најважнијих текстова за историју класичне традиције у Срба, беседи Дионисија Новаковића у славу хуманистичког образовања, битно померајући границе досадашњих сазнања и схватања о историјском контексту и о изворима и узорима ове беседе. Први је рад „Data Novakovicziana retractata”, објављен у часопису *Књижевна историја*, XLV/149 (2013), стр. 55–73. У њему је Ристовић анализом интертекстуалних и контекстуалних информација утврдио да је до сада у науци несигуран датум произношења ове беседе 9/20. 12. 1742.

Други је рад „Главни предложак и извор података о антици за Слово Дионисија Новаковића”, који је објављен у часопису *Зборник Матице српске за књижевност и језик* LXIII/1 (2015), стр. 21–48. У њему је Ристовић, са сјајним познавањем европске неолатинистике и великом компаратистичком минуциозношћу, показао да базични предложак Новаковићевог *Слова* представљају неколике беседе на сродне теме великог француско-италијанског неолатинског писца и педагога Марка Антонија Муретуса.

У истом периоду Ристовић је објавио и 1 рад у категорији М 51. То је његов текст под насловом „Доситејев пут и путоказ” који је изашао у часопису Православног богословског факултета *Богословље* (1/2017), стр. 135–150. Лако и проицљиво се крећући огромним подручјем европске интелектуалне историје од антике до века просвећености Ристовић у овоме раду налази да питањима која су предмет спорења у вези са делом Доситеја Обрадовића треба приступати узимајући у обзир контекст осамнаестовековне религијске просвећености и традиције хришћанског класичног хуманизма. Посебно истиче да је најважнија Доситејева карактеристика опредељење за античку философску препоруку „Ничег превише” и то показује анализом карактеристичних литерарних примера за различите аспекте Доситејевог интелектуалног и културног делатности.

Ненад Ристовић је поред наведених радова у високим категоријама (М 42, М 13, М 24, М 51) у истом периоду објавио и 3 рада у категорији М 45 – која се узима за еквивалент категорији М 51 – што додатно показује његову живу и богату научну активност. Ови се радови такође одликују високим истраживачким нивоом, а поглавито се баве облашћу која је највише предмет његове истраживачке пажње – рецепцијом античког литерарно-мислилачког наслеђа у српској књижевности.

За тематски зборник *The False Continuity of Nations: Contributions of Paschalis Kitromilides to the Study of Orthodox Commonwealth and Nationalism of the Balkans* који је приредио Слободан Марковић а објавили Центар за британске студије при Факултету политичких наука и Досије студио из Београда Ненад Ристовић је написао текст “Towards a Better Understanding of the Orthodox Communion in the Early Modern Age: On the Book *An Orthodox Commonwealth* by Paschalis Kitromilides” (стр. 9–20). Овим радом Ристовић је показао како се ширином својих знања и интересовања може конструктивно укључити и у научну полемику далеку класичној филологији. Полазећи од ставова Веселина Чајкановића о Доситејевом класицизму и од својих закључака о грчкој култури негованој под окриљем Православне цркве као снажном идентитетском везиву балканских народа у раном новом веку Ристовић је у овоме раду подупро тезе које заступа најистакнутији грчки стручњак за просветитељство, Пасхалис Китромилидис, о неодрживости етноцентричне парадигме у испитивању предмодерне историје „православног комонвелта”.

Ненад Ристовић је у коауторству са проф. др Војиславом Јелићем и академиком Александром Ломом написао предговор „Уводна реч приређивача” (стр. 7–16) тротомним *Изабраним делима Мирона Флашара* која су њих тројица приредили а објавиле их водеће научне институције у Србији (Матица српска, САНУ и Филозофски факултет у Београду) 2017. године. Овај текст и овај издавачки пројекат у целини доприноси општем утиску како о разноврсности Ристовићевог научног рада, тако и његовој посвећености афирмацији доприноса класичних студија развоју српске хуманистике.

У 2. тому серије *Легенде Београдског универзитета* који је 2014. године објавила Универзитетска библиотека „Светозар Марковић” а приредиле га Марија Вранић Игњачевић и Драгана Столић, објављен је Ристовићев рад „Веселин Чајкановић о античком књижевном наслеђу у делу Доситеја Обрадовића” (стр. 134–138). Иако кратко, ово саопштење убедљиво ревалоризује основну поставку првог испитивача античког наслеђа код Доситеја – да је оно типичан и у нашој културној историји најизразитији пример класичног хуманизма, утемељеног и у његовој византијској и у његовој западној варијанти.

Од реферата на научним скуповима у земљи и у иностранству на којима је учествовао Ристовићу су у истом овом периоду у целини објављена 4 – од чега су 2 из категорије М 33 и 2 из категорије М 63.

Године 2016. објављен је Ристовићев рад “The Enlightenment of Dositej Obradović in the context of Christian classical humanism” у зборнику *Enlightenment and Religion in the Orthodox World* (срп. 175–206; 296) који је приредио Paschalis M. Kitromilides за серију “Oxford University Studies in the Enlightenment” коју издаје оксфордска “Voltaire Foundation”. У овом зборнику налазе се радови првобитно излагани на међународном научном конгресу одржаном у организацији Института за неохеленске студије у Грчкој националној истраживачкој фондацији у Атини. Ова Ристовићева студија представља 8. поглавље овога зборника и састоји се од пет одељака чији су наслови: “The religious essence of Obradović’s Enlightenment and the question of its Orthodoxy”, “Christian classical humanism as the pivot of Obradović’s intellectual and literary views”, “Education in the Greek East as a Foundation of Obradović’s Enlightenment profile”, “Erasmus and Protestant influences on the formation of Obradović’s classical humanism and Church reformism” и “Orthodox and Serbian frameworks of Obradović’s religious-classicist enlightenment”. У овој раду просветитељски став и дискурс Доситеја Обрадовића врло убедљиво су приказани као израз и резултат његовог базичног интелектуалног и литерарног профила, којег Ристовић означава као хришћански класични хуманизам. Овај обиман и темељан рад својеврсна је круна Ристовићевог дугогодишњег бављења Доситејевим делом, али и његове посвећености испитивању хришћанске рецепције античке књижевности, у чију историју врло аргументовано је показао да се Доситејево дело мора првенствено сместити.

У зборнику радова са међународног научног скупа у организацији Задужбине „Доситеј Обрадовић”, *Доситеј у српској историји и култури*, који је приредио Душан Иванић а штампан је 2013. године, налази се Ристовићево саопштење насловљено са „Корени Доситејевог просветитељства: традиција хришћанског класичног хуманизма и школовање у Грчкој” (стр. 345–357). У овој раду указује се на мање испитиване аспекте Доситејевог интелектуалног и литерарног формирања, као што су еразмијанска традиција спајања хришћанског реформизма са наслеђем класичног хуманизма и новогрчко искуство уклапања идеја модерне просвећености са источнохришћанским моделом чувања и неговања хеленског литерарно-мислилачког наслеђа.

Једнако су квалитетни и реферати Ненада Ристовића на научним скуповима који нису међународни, али се могу третирали као научни скупови регионалног значаја.

Први је Ристовићев реферат „Просветитељска димензија ширења класичног хуманизма међу Србима у Хабзбуршкој монархији у 18. столећу” објављен је 2014. године на стр. 131–143 зборника радова са научног скупа одржаног на Филозофском факултету Свеучилишта у Загребу на тему *Hrvati i Srbi u Habsburškoj Monarhiji u 18. stoljeću: interkulturni aspekti 'prosvijećene' modernizacije*, који је приредио Драго Роксандић. Овај рад даје један нови приступ изучавању феномена просветитељства код Срба повезујући га са сродним и комплементарним феноменом ширења класичне традиције и хуманистичког образовања у српској култури, просвети у и књижевности раног новог века.

Ристовићево саопштење насловљено са „Културно-просветно деловање Карловачке митрополије и приближавање српске књижевности предању античке књижевности”, објављено је на стр. 437–454 зборника радова са научног скупа *Три века Карловачке митрополије 1713–2013*, који су приредили Дејан Микавица и Драго Његован, а објавили 2014. године Епархија сремска, Филозофски факултет у Новом Саду и Мало историјско друштво. Са сигурношћу стручњака који годинама проучава проблематику класичне традиције у српској књижевности XVIII и XIX столећа Ристовић у овој раду, често на непознатој грађи, осветљава улогу коју су за развој ове традиције имали појединци и институције Православне цркве у Хабзбуршкој монархији.

Осим наведених објављених реферата са научних скупова у земљи и иностранству, у штампи су по један Ристовићев рад из категорија М 33 и М 63.

Ристовић је 2018. године учествовао на међународном научном скупу на Православном богословском факултету „Осам векова аутокефалије Српске Православне Цркве” и за зборник радова са тог скупа, чије је објављивање у току, примљено му је саопштење под насловом „Теоријски заговорници класичног образовања у Српској Православној Цркви: Дионисије Новаковић и Никодим Милаш”. Испитујући црквени допринос развоју српског школства класично-хуманистичког усмерења Ристовић скреће пажњу на два теоријска текста настала у преломним тренуцима избора образовног модела – први када је увођено модерно класично образовање у Срба, а други када је ово образовање дошло под удар критике природњачко-научног правца у образовању – и представља, оцењује и упоређује аргументе и домете ових докумената узимајући у обзир историјски и перформативни контекст, као и ауторске специфичности.

Ристовић је 2019. године учествовао на научном скупу у организацији Задужбине „Доситеј Обрадовић” чија је тема била „Век просветитељства у српској култури” и поднео реферат под насловом „Класични хуманизам у служби просветитељства: „litterarum lumen” и слични топови у посвети Мојсија Рашковића митрополиту Павлу Ненадовићу”. Тај реферат ће се наћи у зборнику радова са овог научног скупа који је процесу објављивања. Детектујући у једном непроученом документу на латинском језику

античке идеје о важности књижевности пореклом из једног од главних узорних текстова нововековног класичног хуманизма, Цицеронове беседе *Pro Archia*, овај Ристовићев рад указује на важност тог документа за разумевање културних промена у српској заједници у Хабзбуршкој монархији у преломном раздобљу пред почетак реформи у њој и као показатеља појаве световног типа интелектуалца у Срба.

Из датог прегледа види се да је Ненад Ристовић за непуних 7 година од првог избора у садашње звање (2013) објавио 16 радова из категорија које се узимају у обзир за избор у звање редовног професора, од чега од последњег избора (2018) 5 радова, међу којима 1 научну монографију; да има и 2 рада која су му прихваћена за штампу; да Ристовићеви радови који се узимају у обзир за избор у звање редовног професора објављени у периоду 2013–2019. године запремају 582 странице.

На основу тога, Ненад Ристовић са квантитативне стране у потпуности испуњава услове за избор у звање редовног професора.

Поред бројности, обимности и научног квалитета радови Ненада Ристовића одликују се и иновативношћу – тематизовањем и проблематизовањем научних области и питања која раније нису била у фокусу српске класичне филологије.

Висок квалитет Ристовићевих научних радова потврђује и њихова цитираност и у страним и у домаћим научним публикацијама.

Ангажовање кандидата у научним пројектима и другим научним активностима

Научноистраживачки рад Ненада Ристовића ужива признатост и у земљи и у иностранству – што показује чињеница да је он тренутно укључен у 2 научна пројекта од којих је један међународни а један национални. Први је COST Action “People in Motion: Entangled Histories of Displacement across the Mediterranean (1492–1923)”, пројекат подржан од Европске Уније у који је Ристовић укључен од 2018. године као сарадник-истраживач. У истоме својству ангажован је од 2011. године у научном пројекту Министарства просвете, науке и технолошког развоја Србије „Представе идентитета у уметности и вербално-визуелној култури новог доба”.

Ристовић је био члан организационог одбора домаћа 2 научна скупа: „Милош Н. Ђурић: класично наслеђе на размеђи традиционалног и модерног”, одржаног 2017. године у САНУ и на Филозофском факултету у Београду, и „Век просветитељства у српској култури”, одржаног 2019. године у Задужбини „Доситеј Обрадовић” у Београду.

Научни ангажман Ненада Ристовића обухвата и његово обављање дужности управника Института за антику и класично наслеђе при Одељењу за класичне науке у 1 мандату и председника Научног већа истог института у 2 мандата, као и његово чланство у редакцији часописа Одељења за класичне науке *Lucida intervalla*.

Педагошки рад кандидата

Једнако тако Ненад Ристовић показује преданост и у наставном раду на Одељењу за класичне науке на коме је наставник више предмета на сва три нивоа студија. У извођењу наставе и у менторском раду Ненад Ристовић се одликује знањем, марљивошћу, одговорношћу, смислом за педагошки рад и иновативношћу у погледу метода рада. За свој наставни рад у студентским евалуацијама у последњих пет школских година оцењиван је високим оценама: 5,00; 4,94; 4,83; 4,80; 4,04.

Ристовић је иницирао увођење у програм студија класичних наука на Филозофском факултету у Београду наставне садржаје из области старохришћанске књижевности и српске неолатинистике.

Наставни квалитети Ненада Ристовића препознати су и ван Филозофског факултета па је он од 2015. године ангажован у настави докторских студија на Православном богословском факултету у Београду, на предмету „Хришћанство и грчко-римска цивилизација”.

Као запажени стручњак Ристовић је био председник или члан комисије у одбрани више докторских дисертација на Филозофском факултету у Београду и на Православном богословском факултету.

Ненад Ристовић тренутно је ментор 3 докторске дисертације које су у фази израде. Био је ментор више завршних радова мастер студија који су одбрањени с највишим оценама. Ристовић је за свој менторски рад више пута добио видљиво признање у Бранковој награди Матице српске којом су награђени завршни радови мастер студија урађени под његовим менторством.

Закључак и предлог комисије

После извршене анализе објављених научних радова и других потврда и показатеља научноистраживачког и педагошког рада јединог пријављеног кандидата на конкурс за редовног професора из уже научне области Класичне науке, Тежиште истраживања: Античка књижевност, др Ненада Ристовића, комисија је донела једногласан закључак да резултати научноистраживачког и педагошког рада др Ненада Ристовића у периоду од избора у звање ванредног професора својим високим квалитетом и широким дометом представљају значајан допринос науци и струци и да кандидат испуњава све формалне и садржинске критеријуме за избор у звање редовног професора који су прописани Законом о високом образовању, „Критеријумима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду”, Статутом Филозофског факултета у Београду и „Правилима о ближим условима за избор наставника и сарадника Филозофског факултета у Београду”.

На основу увида и оцена изложених у овоме Извештају који недвосмислено показују да су задовољени сви важећи захтеви за унапређење др Ненада Ристовића у највише академско звање, **комисија са задовољством предлаже** Изборном већу Филозофског факултета у Београду **да др Ненад Ристовић буде изабран у звање редовног професора** за ужу научну област Класичне науке, Тежиште истраживања: Античка књижевност.

У Београду,
6. 2. 2020.

Чланови комисије:

Др Војислав Јелић, редовни професор
Филозофског факултета у Београду
(председник комисије)

Др Војин Недељковић, редовни професор
Филозофског факултета у Београду

Др Миодраг Стојановић, редовни професор
Филолошког факултета у Београду
у пензији

Образац 4 Г

Г) ГРУПАЦИЈА ДРУШТВЕНО-ХУМАНИСТИЧКИХ НАУКА

I - О КОНКУРСУ

Назив факултета: **Филозофски факултет**

Ужа научна, односно уметничка област: **Класичне науке; Тежиште истраживања:**

Античка књижевност

Број кандидата који се бирају: **1**

Број пријављених кандидата: **1**

Имена пријављених кандидата:

1. Ненад Ристовић

II - О КАНДИДАТИМА

1) - Основни биографски подаци

- Име, средње име и презиме: **Ненад (Добривоје) Ристовић**

- Датум и место рођења: **25. 3. 1969.**

- Установа где је запослен: **Универзитет у Београду – Филозофски факултет**

- Звање/радно место: **ванредни професор**

- Научна, односно уметничка област: **Класичне науке**

2) - Стручна биографија, дипломе и звања

Основне студије:

- Назив установе: **Универзитет у Београду – Филозофски факултет**

- Место и година завршетка: **Београд, 1994.**

Мастер:

- Назив установе:

- Место и година завршетка:

- Ужа научна, односно уметничка област:

Магистеријум:

- Назив установе: **Универзитет у Београду – Филозофски факултет**

- Место и година завршетка: **Београд, 1999.**

- Ужа научна, односно уметничка област: **Класичне науке**

Докторат:

- Назив установе: **Универзитет у Београду – Филозофски факултет**

- Место и година одбране: **Београд, 2004.**

- Наслов дисертације: **„Црквени класицизам у српској књижевности”**

- Ужа научна, односно уметничка област: **Класичне науке**

Досадашњи избори у наставна и научна звања:

- **ванредни професор: први избор 2013; поновни избор 2018.**

- **доцент: први избор 2004; поновни избор 2009.**

- **асистент: 1999.**

- **асистент-приправник: 1996.**

3) Испуњени услови за избор у звање *редовни професор*

ОБАВЕЗНИ УСЛОВИ:

	<i>(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)</i>	оцена / број година радног искуства
1	Приступно предавање из области за коју се бира, позитивно оцењено од стране високошколске установе	
2	Позитивна оцена педагошког рада у студентским анкетама током целокупног претходног изборног периода	У последњих пет школских година оцењен је високим оценама на студентској евалуацији: 2018/19: 5,00 (Старохришћанска књижевност); 4,94 (Римска књижевност – предавања); 4,80 (Римска књижевност – вежбања) 2017/18: 4,94 (Историја раног хришћанства) 2016/17: 5,00 (Историја римске књижевности – предавања); 5,00 (Старохришћанска књижевност); 5,00 (Античка и српска књижевност). 2015/16: 5,00 (Историја римске књижевности – предавања). 2014/15: 4,04 (Историја римске књижевности – предавања); 4,83 (Старохришћанска књижевност); 5,00 (Античка и српска књижевност).
3	Искуство у педагошком раду са студентима	Ангажован је у настави на Одељењу за класичне науке Филозофског факултета у Београду непрекидно од 1996. године (23 школске године). Прошао је сва звања од асистента-приправника до ванредног професора у настави више предмета на сва три нивоа студија: на основним студијама предмети „Историја римске књижевности”, „Историја хеленске књижевности” и „Латински језик” (за студенте археологије и историје уметности); на мастер студијама предмети „Старохришћанска књижевност”, Античка и српска књижевност” и „Историја раног хришћанства”; на докторским студијама предмети „Хеленска и римска књижевност: проблеми изучавања”, „Рецепција античке књижевности” и „Античко наслеђе у српској књижевности и култури”. Укључен је у наставу докторских студија на Православном богословском факултету у Београду од 2015. године, са предметом „Хришћанство и грчко-римска цивилизација”. У извођењу наставе и у менторском раду одликује се знањем, марљивошћу, одговорношћу, смислом за педагошки рад и иновативношћу у погледу метода рада.

	<i>(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)</i>	Број менторства / учешћа у комисији и др.
4	Резултати у развоју научнонаставног подмлатка	
5	Учешће у комисији за одбрану три завршна рада на академским специјалистичким, односно мастер студијама	Ментор 4 завршна мастер рада: 1. Никола Голубовић, „Певање приче: Хорацијеве лирске приповести”, 2017; 2. Наташја Чичић, „Дигенис Акрита – граничар

		<p>епског и романескног”, 2015 (коменторство са проф. др Дарком Тодоровићем);</p> <p>3. Јована Раденковић, „Антички свет мртвих љубавника”, 2015;</p> <p>4. Мирјана Ћурчић, „Августиново хришћанско преусмерење античке реторике”, 2013.</p> <p>Члан 3 комисије за одбрану завршног мастер рада:</p> <p>1. Младен Токовић, „Вергилијеве <i>Георгије</i> о природи животиња”, 2018;</p> <p>2. Јован Цвјетичанин, „Теорија рецепције и прозни предговори Марцијалових <i>Епиграма</i> и Стацијевих <i>Гајева</i>”, 2017;</p> <p>3. Вишња Бојовић, „Идеално друштво у Аристофановим комедијама и Платон: <i>Птице</i> и <i>Жене у народној скупштини</i>”, 2017.</p>
6	Менторство или чланство у две комисије за израду докторске дисертације	<p>Ментор 3 докторске дисертације у изради:</p> <p>1. Мирела Авдагић, „Античко и хуманистичко реторичко наслеђе у приручнику из реторике Мануила Козачинског”;</p> <p>2. Јована Раденковић, „Елегијско песништво као <i>monumentum</i>: питање односа римских елегичара према свом делу”;</p> <p>3. Богдана Ђукић Николић, „Рецепција хеленског философског наслеђа у речнику Евагрија Понтијског”.</p> <p>Председник 2 комисије за одбрану докторске дисертације:</p> <p>1. Драгана Кунчер, „Писма Папе Григорија I као сведочанство латинофоне комуникације на тлу римске Далмације”, 2018, Филозофски факултет у Београду;</p> <p>2. Милена Јоксимовић, „<i>Terminologija preljube u Vulgati i njen društveni, istorijski i kulturni kontekst</i>”, 2016, Филозофски факултет у Београду.</p> <p>Члан 3 комисије за одбрану докторске дисертације:</p> <p>1. Ђурђина Шијаковић, „Патња жене у Еурипидовим трагедијама”, 2016, Филозофски факултет у Београду;</p> <p>2. Здравко Јовановић, „Патристичко разумевање појма „апостолско прејемство“ и његова релевантност за савремену теолошку мисао”, 2014, Православни богословски факултет у Београду;</p> <p>3. Владан Таталовић, „Син човечији у Јеванђељу и Откривењу Јовановом”, 2014, Православни богословски факултет у Београду</p>

	(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)	Број радова, сапштења, цитата и др.	Навести часописе, скупове, књиге и друго
7	Објављен један рад из категорије М20 или три рада из категорије М51 из научне области за коју се		

	бира.		
8	Саопштен један рад на научном скупу, објављен у целини (M31, M33, M61, M63)		
9	Објављена два рада из категорије M20 или пет радова из категорије M51 у периоду од последњег избора у звање из научне области за коју се бира.		
10	Оригинално стручно остварење или руковођење или учешће у пројекту		<p>1. “People in Motion: Entangled Histories of Displacement accross the Mediterranean (1492–1923)”, COST Action 18140, Пројекат подржан од Европске Уније, 2018–, сарадник на пројекту-истраживач</p> <p>□ Издата потврда националног координатора о учешћу на овом пројекту.</p> <p>2. „Представе идентитета у уметности и вербално-визуелној култури новог доба”, Пројекат Министарства просвете, науке и технолошког развоја РС, 2011–, сарадник на пројекту-истраживач</p>
11	Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора у претходно звање	M 42 – 1	<p>1. Античка књига и рано хришћанство у дијалогу: Октавије Минуција Феликса, Нови Сад: Матица српска, 2019, 364 стр. ISBN 978-86-7946-289-3 (M 42)</p> <p>[Рецензенти научне монографије: проф. др Војислав Јелић (ФФ), проф. др Војин Недељковић (ФФ), проф. др Даниел Марковић (University of Cincinnati), проф. др Богољуб Шијаковић (ПБФ).]</p>
12	Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије M31 или M33		
13	Један рад са научног скупа националног значаја објављен у целини категорије M61 или M63.		
14	Објављена један рад из категорије M20 или четири рада из категорије M51 у периоду од последњег избора из научне области за коју се бира. (за поновни избор ванр. проф)		
15	Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије M31 или M33. (за поновни избор ванр. проф)		
16	Један рад са научног скупа националног значаја објављен у целини категорије M61 или M63. (за поновни избор ванр. проф)		
17	Објављен један рад из категорије M21, M22 или M23 од првог избора у звање ванредног професора из	M 13 – 1 [категорија M 13]	<p>1. “Latin and Vernacular Relations in the Eighteenth and Nineteenth Centuries: The Serbian Case”, in: <i>Latin at the Crossroads of Identity: The Evolution of</i></p>

	научне области за коју се бира	замењује категорију М 23]	<i>Linguistic Nationalism in the Kingdom of Hungary</i> , Central and Eastern Europe: Regional Perspectives in Global Context (CEE), vol. 5, eds. Gábor Almási, Lav Šubarić, Leiden, Boston: Brill, 2015 , Chapter 11, 256–277. ISSN 1877-8550 [М 13]
18	Објављен један рад из категорије М24 од првог избора у звање ванредног професора из научне области за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије М21, М22 или М23 може, један за један, да замени услов из категорије М24 или М51	М 13 – 2 [категорија М 13 замењује категорију М 23; виша категорија М 23 замењује нижу категорију М 24]	1. “Innovative Impact of the Classical Tradition on Early Modern Serbian Literature” , in: <i>A Handbook to Classical Reception in Eastern and Central Europe</i> , eds. Zara Martirosova Torlone, Dana Lacourse Munteanu, Dorota Dutsch, Chichester, West Sussex: John Wiley & Sons Inc., 2017 , 347–359. ISBN 9781118832684 (cloth) / 9781118832684 (epub) / 9781118832721 (pdf) [М 13] 2. [коаутор Нада Зечевић] “Classical Reception in Bosnia-Herzegovina, Serbia, and Montenegro: An Introduction” , <i>A Handbook to Classical Reception in Eastern and Central Europe</i> , eds. Zara Martirosova Torlone, Dana Lacourse Munteanu, Dorota Dutsch, etc, 329–335. [остали подаци као у претходној библиографској јединици] [М 13]
19	Објављених пет радова из категорије М51 у периоду од последњег избора из научне области за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије М24 може, један за један, да замени услов из категорије М51	М 24 – 4 [виша категорија М 24 замењује нижу категорију М 51] М 51 – 1 М 45 – 3 [категорија М 45 замењује категорију М 51]	1. „Два зачетника једне књижевности: О питању првенства у хришћанској књижевности на латинском језику” , <i>Lucida intervalla</i> 48 (2019), 119–137. 821.124'02+821.14'02 27-29 COBISS.SR-ID 280468236 CIP - 4 [М 24] 2. „Увод приручника из реторике Мануила Козачинског” , <i>Прилози за књижевност, језик, историју и фолклор</i> LXXXIV (2018), 47–62. ISSN 0350–6673 УДК 808(032) Козачински Мануил [М 24] 3. „Главни предложак и извор података о антици за Слово Дионисија Новаковића” , <i>Зборник Матице српске за књижевност и језик</i> LXIII/1 (2015), 21–48. ISSN 0543-1220/UDC 82(05) UDK 091(=163.41)''17'' UDC 821.163.41.09''17'' UDC 821.163.41.09 Novaković D. [М 24] 4. „Data Novakovicziana retractata” , <i>Књижевна историја</i> XLV/149 (2013), 55–73. ISSN 0350-6428 УДК 821.163.1.09-5 Новаковић Д.; 821.163.1:929 Новаковић Д. [М 24] [Рад није узиман у обзир при првом избору у садашње звање 2013. јер још није био објављен.] 5. „Доситејев пут и путоказ” , <i>Богословље</i> 2017/1, 135–150. ISSN 006-5714 УДК 27-1:271.222(497.11) УДК: 821.163.41.09

			<p>Обрадовић Д. [М 51]</p> <p>6. “Towards a Better Understanding of the Orthodox Communion in the Early Modern Age: On the Book <i>An Orthodox Commonwealth</i> by Paschalis Kitromilides”, <i>The False Continuity of Nations: Contributions of Paschalis Kitromilides to the Study of Orthodox Commonwealth and Nationalism of the Balkans</i>, ed. S. G. Markovich, Centre for British Studies of the Faculty of Political Sciences / Dosije Studio : Special Editions, No. 1, Belgrade: 2018, 9–20. ISBN 978-86-6425-050-4 (FPS) [М 45]</p> <p>7. [коаутори Војислав Јелић, Александар Лома] „Уводна реч приређивача”, <i>Изабрана дела Мирона Флашара, I том: Античка књижевност, Теорија књижевности, Лингвистика, Лингвостилистика</i>, прир. Војислав Јелић, Александар Лома, Ненад Ристовић, Београд: Филозофски факултет, САНУ, Нови Сад: Матица српска, 2017, 7-16. ISBN 978-86-6427-078-6 (ФФ) / 978-86-7946-216-9 (МС) [М 45]</p> <p>8. „Веселин Чајкановић о античком књижевном наслеђу у делу Доситеја Обрадовића”, у: <i>Легенде Београдског универзитета, Књига 2: Хуго Клајн, Веселин Чајкановић, Радомир Д. Лукић, Војин Матић</i>, прир. Марија Вранић Игњачевић, Драгана Столић, Београд: Универзитетска библиотека „Светозар Марковић”, 2014, 134–138. ISBN 978-86-7301-066-3. [М 45]</p>
20	Цитираност од 10 хетеро цитата.	Од првог избора у садашње звање: 6 хетеро цитата у страним публикацијама; 9 хетеро цитата у домаћим публикацијама; 2 хетеро цитата у докторским дисертацијама	<p>Цитираност у страним публикацијама:</p> <p>1. Dragana Dimitrijević, “Latin Curricula, Attitudes and Achievement: An Empirical Investigation”, in: <i>Exegi monumentum aere perennius: Papers in Honor of Professor Elena Koleva, Professor Ljubinka Basotova and Professor Danica Čadikovska on the Occasion of the 85th Anniversary of Their Birth</i>, Systasis, Special Edition 5, Skopje: Antika, 2019, p. 28, not. 2. [Реферише се на: “Classical Reception in Bosnia- Herzegovina, Serbia, and Montenegro: An Introduction”];</p> <p>2. У истом раду, p. 29. [Реферише се на: “Innovative Impact of the Classical Tradition on Early Modern Serbian Literature”]</p> <p>3. Franz L. Fillafer, “Whose Enlightenment?”, <i>Austrian History Yearbook</i>, Vol. 48 (April 2017), 111–125, p. 114, n. 15; 16. [Реферише се на: “Latin and Vernacular Relations in the Eighteenth and Nineteenth Centuries: The Serbian Case”]</p>

			<p>4. Siarl Ferdinand, Flora Komlosi, “The Use of Hungarian and Serbian in the City of Szabadka/Subotica: An Empirical Study”, <i>Hungarian Cultural Studies</i>, e-Journal of the American Hungarian Educators Association, Vol. 10 (2017), 1–13, p. 13. [Реферише се на: “Latin and Vernacular Relations in the Eighteenth and Nineteenth Centuries: The Serbian Case”]</p> <p>5. Βασίλειος Ν. Μακρίδης, «Υπάρχει ανάγκη και δυνατότητα θετικής αξιολόγησης του Διαφωτισμού από Ὁρθόδοξη σκοπιά; Κριτικές παρατηρήσεις και προτάσεις», in: <i>Ελληνικός και Εὐρωπαϊκός Διαφωτισμός</i>: Πρακτικά Δ Συνεδρίου, Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (ed.), Athens: Domi-Archontariki, 2016, 239–284, p. 268, n. 85. [Реферише се на: “The Enlightenment of Dositej Obradović in the context of Christian classical humanism”]</p> <p>6. Per Pippin Aspaas, László Kontler, „Before and After 1773: Central European Jesuits, the Politics of language and Discourses of Identity in the late Eighteenth Century Habsburg Monarchy”, in: <i>Latin at the Crossroads of Identity: The Evolution of Linguistic Nationalism in the Kingdom of Hungary</i>, eds. Gábor Almási, Lav Šubarić, Leiden, Boston: Brill, 2015, p. 96, n. 5. [Реферише се на: “Acculturation Versus Assimilation: The Role of the Orthodox Church in the Organization of Western Modern-Age Classical Education among the Serbs in the Habsburg Monarchy”]</p> <p>Цитираност у домаћим публикацијама:</p> <p>7. Драгана Грбинић, <i>Дело Доситеја Обрадовића у европском књижевном-културном контексту</i>, Halle / Београд, 2018 стр. 52; 227; 492. [Реферише се на: „Корени Доситејевог просветитељства: традиција хришћанског класичног хуманизма и школовање у Грчкој”]</p> <p>8–9. Никола Грдинић, „Просвећеност”, <i>Encyclopedia Dositeana</i>, св. IV, Нови Сад: Завод за културу Војводине, 2018, стр. 37. [Реферише се на: „Главни предложак и извор података о антици за Слово Дионисија Новаковића” и на „Просветитељска димензија ширења класичног хуманизма међу Србима у Хабзбуршкој монархији у 18. столећу”]</p> <p>10. Марина Стојановић, „Употреба нехришћанских списа у расправи између Оригена и Келса – пример спора о рационалности животиња”, <i>Црквене студије</i> 15 (2018), 287–297, стр. 293, бел. 24. [Реферише се на: <i>Старохришћански класицизам: Позитивни ставови старохришћанских писаца према античкој књижи</i>]</p>
--	--	--	---

			<p>11. Данијел Дојчиновић, „Епидеиктичко бесједништво и структура житија”, <i>Црквене студије</i> 12 (2015), 43–66, стр. 47, бел. 18. [Реферише се на: <i>Старохришћански класицизам: Позитивни ставови старохришћанских писаца према античкој књижи</i>]</p> <p>12. Јелена Ђ. Марићевић, „Светла уздарја Боривоју Маринковићу: „Где ја стадох – ти ћеш поћи!“, <i>Доситејев врт</i> 3 (2015), 187–197, стр. 188. [Реферише се на: „Српска књижевност на латинском језику”]</p> <p>13. Душан Иванић, <i>Зашто читати Доситеја?</i>, <i>Доситеј Обрадовић и српска култура</i>, Београд: Задужбина Доситеј Обрадовић, 2015, 1–199, 14–15. [Реферише се на: „Место Доситејевог дела у рецепцији античког наслеђа у српској књижевности XVIII столећа”]</p> <p>14. Мирослав Тимотијевић, „Јестира пред Ксерксом Теодора Димитријевића Крачуна”, <i>Зборник Народног музеја посвећен Мирјани Татић-Ђурић</i>, XXI–2, Београд, 2014, 163–192, стр. 174, бел. 57. [Реферише се на: <i>Приручник из реторике Јована Рајућа</i>]</p> <p>15. Milena Joksimović Pajević, Rade Milić, Aleksandra Kolaković, “The Ancient Heritage and the European Identity of Serbia”, in: <i>National and European Identity in the Process of European Integration : thematic proceedings</i>, Belgrade: Institut za međunarodnu politiku i privredu, 2013, 283–298, p. 284, n. 5, p. 285, n. 12, p. 287, n. 19, p. 292, n. 47. [Реферише се на: <i>Хришћанство и античко наслеђе</i>]</p> <p>Цитираност у докторским дисертацијама:</p> <p>16. Јелена Марићевић, „Барок у белетристичком опусу Милорада Павића”, докторска дисертација, Филозофски факултет у Новом Саду, 2016, 1–298, стр. 54, бел. 146. [Реферише се на: „Српска књижевност на латинском језику”];</p> <p>17. Наташа Половина, Аутобиографски фрагменти у српским списима XIV века, докторска дисертација, Филозофски факултет у Новом Саду, 2014, 1–428, стр. 306, бел. 4, стр. 307, бел. 7, 8, 9. [Реферише се на: <i>Старохришћански класицизам: Позитивни ставови старохришћанских писаца према античкој књижи</i>].</p>
21	Два рада са међународног научног скупа објављена у целини категорије М31 или М33	М 33 – 3	<p>1. “The Enlightenment of Dositej Obradović in the context of Christian classical humanism”, in: <i>Enlightenment and Religion in the Orthodox World</i>, ed. Paschalis M. Kitromilides, Oxford University Studies in the Enlightenment, Oxford: Voltaire Foundation, 2016, 175–206; 296. ISSN 0435-2866 ISBN 0729411737, 9780729411738</p>

			<p>[У “Preface” (р. 1) указује се да су радови у књизи реферати са међународног конгреса и дају се подаци о овоме конгресу.]</p> <p>2. „Корени Доситејевог просветитељства: традиција хришћанског класичног хуманизма и школовање у Грчкој”, у: <i>Доситеј у српској историји и култури</i>, Међународни научни скуп, Београд, Манастир Крушедол, Нови Сад, 13–15. октобар 2011, Зборник радова, ур. Душан Иванић, Београд: Задужбина „Доситеј Обрадовић“, 2013, 345–357. ISBN 978-86-87583-12-2 УДК 821.163.41.09 Обрадовић Д. 37.01(495) [Чланови Организационог одбора научног скупа из 5, а учесници из 6 земаља.] [Овај рад није узиман у обзир при првом избору у садашње звање 2013. јер још није био објављен.]</p> <p>3. „Теоријски заговорници класичног образовања у Српској Православној Цркви: Дионисије Новаковић и Никодим Милаш”, у: <i>Осам векова аутокефалије Српске Православне Цркве (1219–2019)</i>, ур. Владислав Пузовић, Владан Таталовић – у штампи [Чланови Организационог одбора научног скупа из 7, а учесници из 11 земаља.] [Издата потврда Организационог одбора научног скупа о прихватању за штампу овога рада.]</p>
22	Два рада са научног скупа националног значаја објављена у целини категорије М61 или М63	М 63 – 3	<p>1. „Просветитељска димензија ширења класичног хуманизма међу Србима у Хабзбуршкој монархији у 18. столећу”, у: <i>Hrvati i Srbi u Habsburškoj Monarhiji u 18. stoljeću: interkulturni aspekti 'prosvijećene' modernizacije</i>, Zbornik radova s Hrvatsko-srpskog znanstvenog kolokvija 2011., Biblioteka Desničini susreti, sv. 11, ur. Drago Roksandić, Zagreb: Filozofski fakultet, 2014, 131–143. ISBN 978-953-175-530-6 [Научни скуп регионалног карактера.]</p> <p>2. „Културно-просветно деловање Карловачке митрополије и приближавање српске књижевности предању античке књиге”, у: <i>Зборник радова са научног скупа „Три века Карловачке митрополије 1713–2013”</i>, Сремски Карловци 1. новембар 2013, ур. Дејан Микавица, Драго Његован, Сремски Карловци: Епархија сремска, Нови Сад: Филозофски факултет – Одсек за историју, Мало историјско друштво, 2014, 437–454. ISBN 978-86-87513-35-8 [Научни скуп регионалног карактера.]</p> <p>3. „Класични хуманизам у служби просветитељства: „litterarum lumen” и слични топоси у посвети Мојсија Рашковића митрополиту Павлу Ненадовићу”, у: <i>Век просветитељства у српској култури</i>, Зборник радова са научног скупа у Задужбини „Доситеј Обрадовић”, прир. Душан Иванић, Војислав Јелић, Ненад Ристовић</p>

			– у штампн [Издата потврда Организационог одбора научног скупа о прихватању за штампу овога рада.]
23	Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора у претходно звање		
24	Број радова као услов за менторство у вођењу докт. дисерт. – (стандард 9 Правилника о стандардима...)	М 13 – 3 М 24 – 4	<p>1. “Latin and Vernacular Relations in the Eighteenth and Nineteenth Centuries: The Serbian Case”, in: <i>Latin at the Crossroads of Identity: The Evolution of Linguistic Nationalism in the Kingdom of Hungary</i>, Central and Eastern Europe: Regional Perspectives in Global Context (CEE), vol. 5, eds. Gábor Almási, Lav Šubarić, Leiden, Boston: Brill, 2015, Chapter 11, 256–277. ISSN 1877-8550 [М 13]</p> <p>2. “Innovative Impact of the Classical Tradition on Early Modern Serbian Literature”, in: <i>A Handbook to Classical Reception in Eastern and Central Europe</i>, eds. Zara Martirosova Torlone, Dana Lacourse Munteanu, Dorota Dutsch, Chichester, West Sussex: John Wiley & Sons Inc., 2017, 347–359. ISBN 9781118832684 (cloth) / 9781118832684 (epub) / 9781118832721 (pdf) [М 13]</p> <p>3. [коаутор Нада Зечевић] “Classical Reception in Bosnia-Herzegovina, Serbia, and Montenegro: An Introduction”, <i>A Handbook to Classical Reception in Eastern and Central Europe</i>, eds. Zara Martirosova Torlone, Dana Lacourse Munteanu, Dorota Dutsch, etc, 329–335. [остали подаци као у претходној библиографској јединици] [М 13]</p> <p>4. „Два зачетника једне књижевности: О питању првенства у хришћанској књижевности на латинском језику”, <i>Lucida intervalla</i> 48 (2019), 119–137. 821.124’02+821.14’02 27-29 COBISS.SR-ID 280468236 CIP - 4 [М 24]</p> <p>5. „Увод приручника из реторике Мануила Козачинског”, <i>Прилози за књижевност, језик, историју и фолклор</i> LXXXIV (2018), 47–62. ISSN 0350–6673 УДК 808(032) Козачински Мануил [М 24]</p> <p>6. „Главни предлогач и извор података о антици за Слово Дионисија Новаковића”, <i>Зборник Матице српске за књижевност и језик</i> LXIII/1 (2015), 21–48. ISSN 0543-1220/UDC 82(05) UDK 091(=163.41)”17” UDC 821.163.41.09”17” UDC 821.163.41.09 Novaković D. [М 24]</p>

			7. „Data Novakovicziana retractata”, <i>Књижевна историја</i> XLV/149 (2013), 55–73. ISSN 0350-6428 УДК 821.163.1.09-5 Новаковић Д.; 821.163.1:929 Новаковић Д. [М 24]
--	--	--	---

ИЗБОРНИ УСЛОВИ:

<i>(изабрати 2 од 3 услова)</i>	<i>Заокружити ближе одреднице (најмање по једна из 2 изабрана услова)</i>
1. Стручно-професионални допринос	<p>1. Председник или члан уређивачког одбора научних часописа или зборника радова у земљи или иностранству.</p> <p>Члан редакције часописа Одељења за класичне науке <i>Lucida intervalla</i>, 2018–</p> <p>2. Председник или члан организационог или научног одбора на научним скуповима националног или међународног нивоа.</p> <p>Члан организационог одбора научног скупа „Век просветитељства у српској култури” одржаног 2019. године у Задужбини „Доситеј Обрадовић” у Београду.</p> <p>Члан организационог одбора научног скупа „Милош Н. Ђурић: класично наслеђе на размеђи традиционалног и модерног” одржаног 2017. године у САНУ и на Филозофском факултету у Београду.</p> <p>3. Председник или члан комисија за израду завршних радова на академским мастер или докторским студијама.</p> <p>Председник комисије за одбрану 2 докторске дисертације на Филозофском факултету у Београду.</p> <p>Члан комисије за одбрану 1 докторске дисертације на Филозофском факултету у Београду.</p> <p>Члан комисије за одбрану 2 докторске дисертације на Православном богословском факултету у Београду .</p> <p>Члан комисије за одбрану 3 завршна мастер рада.</p> <p>4. Руководилац или сарадник на домаћим и међународним научним пројектима.</p> <p>Сарадник-истраживач на 1 међународном и 1 националном научном пројекту:</p> <p>- “People in Motion: Entangled Histories of Displacement accross the Mediterranean (1492–1923)”, COST Action 18140, Пројекат подржан од Европске Уније, 2018– [Издата потврда националног координатора о учешћу на овом пројекту.]</p> <p>- „Представе идентитета у уметности и вербално-визуелној култури новог доба“, Пројекат Министарства просвете, науке и технолошког развоја РС бр. 177001, 2011–</p>
2. Допринос академској и широј заједници	<p>1. Чланство у страним или домаћим академијама наука, чланство у стручним или научним асоцијацијама у које се члан бира.</p> <p>2. Председник или члан органа управљања, стручног органа или комисија на факултету или универзитету у земљи или иностранству.</p> <p>Управник Института за антику и класично наслеђе 2015–2018.</p>

	<p>Председник Научног већа Института за антику и класично наслеђе 2014–2015, 2018–. Члан Комисије за статут Филозофског факултета у Београду непрекидно од 2004. године.</p> <p>3. Члан националног савета, стручног, законодавног или другог органа и комисије министарстава.</p> <p>4. Учесће у наставним активностима ван студијских програма (перманентно образовање, курсеви у организацији професионалних удружења и институција, програми едукације наставника) или у активностима популаризације науке.</p> <p>Вишегодишњи предавач на Летњој школи „Корнелију у спомен” у Сремским Карловцима.</p> <p>5. Домаће или међународне награде и признања у развоју образовања или науке.</p> <p>3 завршна рада мастер студија рада којима је био ментор награђена Бранковом наградом Матице српске: - Никола Голубовић, „Певање приче: Хорацијеве лирске приповести”, 2017 – I награда; - Натасја Чичић, „Дигенис Акрита – граничар епског и романескног”, 2015 (коменторство) – II награда; - Мирјана Ћурчић, „Августиново хришћанско преусмерење античке реторике”, 2013 – III награда.</p> <p>1 завршни рад основних студија коме је био ментор награђен Бранковом наградом Матице српске: - Јована Раденковић, „Проперције и Милан Ракић као poetae novi: стварање „новог језика с новим осећајем””, 2016 – III награда.</p>
3. Сарадња са другим високошколским, научноистраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и Иностранству	<p>1. Руководиће или учешће у међународним научним или стручним пројектима и студијама</p> <p>Сарадник-истраживач на 1 међународном и 1 националном научном пројекту.</p> <p>2. Радно ангажовање у настави или комисијама на другим високошколским или научноистраживачким институцијама у земљи или иностранству, или звање гостујућег професора или истраживача.</p> <p>Ангажован као наставник на докторским студијама на Православном богословском факултету.</p> <p>Члан комисије за одбрану 2 докторске дисертације на Православном богословском факултету у Београду.</p> <p>3. Руководиће радом или чланство у органу или професионалном удружењу или организацији националног или међународног нивоа.</p> <p>4. Учесће у програмима размене наставника и студената.</p> <p>5. Учесће у изради и спровођењу заједничких студијских програма</p> <p>6. Предавања по позиву на универзитетима у земљи или иностранству.</p>

***Напомена:** На крају табеле кратко описати заокружену одредницу

III - ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

На основу прегледа достављене јој документације и после извршене анализе објављених научних радова и других потврда и показатеља научноистраживачког и педагошког рада јединог пријављеног кандидата на конкурс за редовног професора из уже научне области Класичне науке, Тежиште истраживања: Античка књижевност, др Ненада Ристовића, **комисија је донела једногласан закључак да резултати научноистраживачког и педагошког рада др Ненада Ристовића у периоду од избора у звање ванредног професора својим високим квалитетом и широким дометом представљају значајан допринос науци и струци и да кандидат испуњава све формалне и садржинске критеријуме за избор у звање редовног професора** прописане Законом о високом образовању, „Критеријумима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду”, Статутом Филозофског факултета у Београду и „Правилима о ближим условима за избор наставника и сарадника Филозофског факултета у Београду”. Стога, **комисија са задовољством предлаже Изборном већу Филозофског факултета у Београду да др Ненад Ристовић буде изабран у звање редовног професора** за ужу научну област Класичне науке, Тежиште истраживања: Античка књижевност.

Место и датум:
Београд, 6. 2. 2020.

ПОТПИСИ
ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

Др Војислав Јелић, редовни професор
Филозофског факултета у Београду
(председник комисије)

Др Војин Недељковић, редовни професор
Филозофског факултета у Београду

Др Миодраг Стојановић, редовни професор
Филолошког факултета у Београду
у пензији

Изјава о изворности

Име и презиме кандидата Ненад Ристовић

Сагласно члану 26. став 3. Кодекса професионалне етике Универзитета у Београду,

ИЗЈАВЉУЈЕМ

- да је сваки мој рад и достигнуће, изворни резултат мог интелектуалног рада и да тај рад не садржи никакве изворе, осим оних који су наведени у раду,
- да нисам кршио/ла ауторска права и користио/ла интелектуалну својину других лица.

Потпис аутора

У Београду, 20.01.2020.

Ненад Ристовић

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ

Број: _____
Београд, 27.03.2020.

На основу члана 21. став 1. тачка 8. Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Београду („Гласник Универзитета у Београду“ бр. 200/2017) и члана 215. Статута Филозофског факултета Универзитета у Београду (Број: 738/1), издајем следећу:

ПОТВРДУ

др НЕНАДУ РИСТОВИЋУ, кандидату предложеном одлуком Изборног већа Факултета бр. 505/1-III/1 од 27.03.2020. године за избор у звање редовног професора за ужу научну област *Класичне науке*, **није изречена мера Јавне осуде за повреду Кодекса професионалне етике** на Филозофском факултету Универзитета у Београду.

1. Ову потврду доставити надлежном већу Универзитета.
2. О спровођењу ове Потврде стараће се Одсек за правне и кадровске послове.

Доставити:
-Именованом
-Досије
-Архива

ДЕКАНА ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА

Проф. др Миомир Деспотовић